

Arrest

nr. 153 752 van 30 september 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 10 december 2013.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 23 juni 2015 de grond werd meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Het beroep komt onontvankelijk voor, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang. Verzoekers werden op 19 mei 2015 immers erkend als vluchteling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Ingevolge artikel 49, § 1 van de Vreemdelingenwet zijn ze aldus gerechtigd voor onbepaalde duur in België te verblijven.

Verzoekers lijken dan ook geen belang meer te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Immers betreft de door verzoekers verzochte verblijfstitel een machtiging tot verblijf, waarbij de verwerende partij beschikt over een ruime appreciatiemarge en waarbij vooreerst slechts wordt voorzien in een tijdelijke verblijfsmachtiging van één jaar, die slechts wordt verlengd indien aan de gestelde verblijfsvoorwaarden is voldaan. Het door verzoekers bekomen verblijf als vluchtelingen betreft daarentegen een recht op verblijf, waarbij zij onmiddellijk wordt gerechtigd om voor onbepaalde duur in België te verblijven en waarbij deze verblijfstitel slechts in een beperkte en specifiek omschreven situaties kan worden ingetrokken.”

2.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 9 juli 2015 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 19 augustus 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 23 juni 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“De voorzitter vraagt de partijen om te reageren op de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen volharden in de middelen en menen wel degelijk belang te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing omwille van het feit dat op het moment van het indienen van het beroep belang bestond en huidig beroep aldus terecht werd ingediend.

De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking en merkt op dat het belang nog steeds dient te bestaan op het ogenblik dat Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak doet.”

2.5. De Raad dient te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J.

BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekende partijen ondertussen als vluchteling werden erkend.

Ingevolge artikel 49, § 1 van de Vreemdelingenwet zijn verzoekers derhalve van rechtswege tot een verblijf in het Rijk toegelaten. De inwilliging van verzoekers asielaanvraag heeft derhalve een verblijfs-rechtelijk gevolg.

2.5. Waar de verzoekende partijen stellen dat ze *in casu* volharden in de middelen en stellen dat ze wel degelijk belang hebben, beklemt de Raad dat het belang zowel dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift als op het ogenblik van de uitspraak. Bij gebrek aan enige andere concrete toelichting kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoekers geen blijk geven van het vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing, zodat het beroep moet worden verworpen. Daarenboven hebben verzoekers ten gevolge van hun erkenning recht op verblijf op het grondgebied.

De Raad laat gelden dat de verzoekende partij bijgevolg met haar pleidooi ter terechtzitting niet aannemelijk maakt dat de beschikking van 23 juni 2015 onterecht is.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in de beschikking van 23 juni 2015 opgenomen grond dient te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS